

Πώς να βάλω όρια στο παιδί μου;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

image not found or type unknown

Φωτο: www.bbmundo.com

Φωτο: www.bbmundo.com

Γιατί είναι σημαντικά τα όρια για τα παιδιά;

Ένα από τα θέματα που δυσκολεύουν τόσο τους γονείς όσο και τα παιδιά είναι η επιβολή ορίων. Τα όρια είναι τόσο αυτονόητα όσο και αναγκαία για τα παιδιά από τη στιγμή της γέννησής του. Κι αυτό γιατί τους παρέχουν προστασία, ασφάλεια, αίσθημα ελέγχου, εμπιστοσύνη ότι μπορούν να διαχειριστούν κάποιες καταστάσεις, εκπαιδεύονται σε κοινωνικές δεξιότητες. Είναι βασική προϋπόθεση για την υγιή ανάπτυξή τους.

Τι σημαίνει όριο για το γονιό & τι σημαίνει όριο για το παιδί;

Κι ενώ οι ενήλικες γνωρίζουν πολύ καλά τους λόγους για τους οποίους είναι απαραίτητα τα όρια, τα παιδιά από την άλλη καταγράφουν τα όρια μόνο ως περιορισμό και κακή επικοινωνία. Αυτό συνήθως συμβαίνει εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο προσπαθεί ο γονιός να επιβάλλει τα όρια. Πολλές φορές γίνεται με τιμωρία, άλλες με τσακωμούς και καβγάδες, άλλες με περιορισμούς χωρίς να είναι απαραίτητοι. Έτσι, τα παιδιά καταγράφουν την επιβολή ορίων μόνο ως «άσκηση εξουσίας» από τη μεριά του γονιού και από τη δική του μεριά ότι είναι «κακό παιδί».

Για να επιβληθούν όρια στο παιδί, χρειάζεται πρώτα να πληρούνται κάποιες βασικές προϋποθέσεις.

1. Τα όρια κάθε φορά θα τα βάλει ο γονιός με αυτό που κρίνει ως σωστό, αναγκαίο και απαραίτητο. Όμως χρειάζεται να αφουγκράζεται τη διαφορετική ανάγκη του παιδιού. Χρειάζεται να καθοδηγεί το παιδί, αφού όμως πρώτα ακούσει την ανάγκη του. Αυτό με άλλα λόγια σημαίνει, ότι τα όρια πρέπει να είναι ευέλικτα και μεταβλητά και ο ρόλος του γονιού εξελικτικός: προσαρμόζεται στις ανάγκες του παιδιού σε κάθε φάση της ζωής του και στην εικόνα που σχηματίζει το παιδί σε κάθε στάδιο ανάπτυξης.
2. Ενώ, τα όρια είναι απαραίτητα για την ασφάλεια και την προστασία του παιδιού,

εξίσου απαραίτητο είναι να μη ζητάμε από το παιδί να είναι παθητικό. Χρειάζεται να τα αμφισβητεί. Είμαι μέρος της ανάπτυξής του και όχι ενάντια στο γονιό ή την οδηγία ή την επιθυμία του. Σε ένα δεύτερο επίπεδο, αυτό σημαίνει ότι μόνο το παιδί που απολαμβάνει τη σιγουριά που του εξασφαλίζουν οι γονείς, θα αναπτυχθεί έτσι ώστε, όταν έρθει η στιγμή, να μπορεί να δοκιμάσει, να αμφισβητήσει και να ξεπεράσει τα όρια αυτά.

3. Η επιβολή ορίων είναι κάτι διαφορετικό από την υπακοή. Ο στόχος δεν μπορεί να είναι η υπακοή. Σημασία έχει και η διεργασία όχι μόνο το αποτέλεσμα. Και κάποιες φορές η διεργασία είναι σημαντικότερη από το αποτέλεσμα. Για να απαιτήσεις από ένα παιδί να πειθαρχήσει στους κανόνες που θέτεις πρέπει πρώτα να νοιώσει ότι καλύπτεις τις βασικές του ανάγκες και νοιάζεσαι πραγματικά για αυτό.

4. Η βάση για να δεχθεί ένα παιδί το «όχι» (και να αποδεχθεί ένα όριο ή κανόνα που του βάζουμε) είναι το «ναι». Χρειάζεται να τους δοθεί η ευκαιρία να δοκιμάζουν και αναπτύσσουν τις δικές τους ικανότητες. Αν το παιδί ακούει μόνο «όχι», τελικά δεν θα υπακούσει σε κανένα. Ίσως η διαδικασία αυτή να ακούγεται δύσκολη και χρονοβόρα, αλλά σε δεύτερο χρόνο μας γλιτώνει και από χρόνο και από χρήμα.

5. Η ζωή με τα παιδιά τις περισσότερες φορές σημαίνει «ξεβόλεμα». Πότε λέμε «μη» ή «όχι»; Όταν απαιτούμε από το παιδί να μην λερωθεί, να μη σκαρφαλώσει γιατί μπορεί να πέσει, να καθίσει πολλή ώρα ήσυχο για να μη μας ενοχλήσει, να μην αγγίξει τίποτα γιατί μπορεί να κάνει ζημιά; Τότε όχι μόνο το εκπαιδεύουμε να μην ακούει, αλλά με κάποιο τρόπο το οδηγούμε σε μεγαλύτερο ρίσκο. Δεν θα μπορέσει να ξεχωρίσει το «όχι» στον πραγματικό κίνδυνο, γιατί ακούει μόνο αυτό και δεν του είναι σαφές πότε χρειάζεται πραγματικά να ακούει.

Είναι σημαντικό για τη σχέση γονιού και παιδιού η αγάπη να μη θέτει όρους. Να μην ορίζεται από το «καλό» ή το «κακό παιδί». Να είναι απροϋπόθετη. Να μην απογοητεύεται από την αποτυχία, να μην κλέβει την επιτυχία, να καμαρώνει χωρίς να πιέζει, να φροντίζει χωρίς να πνίγει, να ελευθερώνει χωρίς να αδιαφορεί.

Ο τελικός στόχος της επιβολής ορίων δεν είναι η πειθαρχία ή υπακοή, αλλά η ελευθερία, η αυτονομία, η ανάληψη ευθύνης. Δεν αφορά στην πειθαρχία προς τον γονιό, αλλά στην εκπαίδευση ενός παιδιού να είναι ένας υγιής και λειτουργικός ενήλικας.

Πηγή: kepsy.gr